

KAZLŲ RŪDOS
FANTASTŲ KLUBO
"PULSARAS" LEIDINYS

Visatos pulsas

Nr 1-2 (4-5) 1997. m

Negavome nė vieno laiško į "Visatos Pulso" 3-ame numeryje skelbtą trijų geriausių ir vieno blogiausio 1996 m. pasirodžiusio fantastinio filmo konkursą. Taigi nesulaukę jūsų laišku, skelbiame mūsų nuožūra geriausių fantastinių filmų trejetutą.

1. Serialas "Slaptieji dokumentai" - "The X Files"
2. "Šturpintojai" - "The Frighteners"
3. "Žemės virpesiai" - "Tremors 2 Aftershocks"

Blogiausio fantastinio filmo laurus pelnė "Ponas Siūle" - "Mr. Stich"

Šiais metais, pavasarį mirė jaunas talentingas fantastas Linas Urbonas

56-oji PAF knyga-"Plieninė žiurkė groja bliuza". Tai-dar viena knyga iš serijos apie Džeimso di Grizo Bolivarą nuotykius. Kuo nors ypatingu nepasižyminti, bet profesionaliai parašyta knyga. Kaip ir kitose šios serijos knygose šmaikštūs dialogai, pagyvina nuotaiką. Tai-gera knyga atsipalaidavimui. Viskas prasideda nuo to, kad Plieninė Žiurkė įsibrauna į Monetų Kalyklą ir nuo čia viskas prasideda. Įdomu, ar jam tai pavyktų padaryti Lietuvos Banke...?

57-oji PAF knyga - Farmerio "Vidurio pasaulis". Puiki knyga Pasirodo, kad žmonėms įvaldžiusiems kosmines keliones po Visatą, turintiems galingiausių lazerinius ginklus, jėgos laukus palūsta ne viskas. Jie pasirodo esą bejėgiai prieš pačią Gamtą. Labai įstringa atmintin čiabuvių gyvenimo credo: iš gamtos galima imti tik tai ką ji leidžia ir reikia sugyventi su pasauliu taikiai, o ne kovoti prieš jį. Ta kova yra beprasmė. Kaip tai aktualu šiandien.

58-oji PAF knyga-"Dievo voro kariai". Ši knyga yra verta būti pasaulinės fantastikos aukso fonde. Sumaniai užmezgama intriga ir veiksmo įtampa išlieka iki pat knygos pabaigos. Čia pa-vaizduojama visuomenė, kurią apėmė minties stagnacija, kai pasitenkinama pasiektu rezultatu. Gyvenimas čia - be jokių vingių, be netikėtumų.

LIETUVIŠKA FANTASTIKA LINA DARBUTAITĖ

-2-

PABAISA

Prisidengęs nuo Saulės akis karys pažvelgė į išpūdingu garbaritų pilį- savo kelionės tikslą. Mūrai atrodė tylūs ir ramūs, bet karys žinojo, kad šis jausmas apgaulingas- pilyje tūno grėsminga pabaisa, įkalinusi princesę.

Vieną rytą rūmus prižadino siaubingas jaunutės princesės klyksmas. Nelaimingoji kartojo tikrai vieną žodį: "Gelbėkit". Tačiau jos gelbėti niekas nemanė - tarnai, nusprendė, kad, pilį užpuolė pabaisa, kuri jau seniai siautėjo karalystėje, išsilakstė kas sau. Karalius, išsigandęs dėl dukters, jau buvo bepuolęs jos vaduoti, bet laiku prisiminė etiketą, susitvardė ir liepė šaukliams paskelbti: narduolis, nugalėsiąs pabaisą, gaus princesės ranką. Tačiau niekas šiuo atlygiu nesusigundė: liūsti pabaisai į nasrus, o po to dar į santuoks pančius? Tai jau ne! Todėl karalius jau pradėjęs viltį ir bepradėjęs galvoti; kad teks nusižengti tradicijai ir ir pačiam vaduoti dukrą, labai nustebo prieš save pamatęs priklausų gelbėtoją.

-Jūsų didenybe...-Pasiryžėliui liežuvis karaliaus akivaizdoje šiek tiek pynėsi,- gal... ee... suteiktumėt man garbę... hm... mm... išlaisvinti princesę?

Suteikiu,- maloningai linktelėjo karalius,- tik atsimink- jei nepavyks, teks tau nukirsti galvą. Tradicija yra tradicija.

-Taip jūsų šviesybe,- suvapėjo vaduotojas ir pasisuko eiti.

-Palauk!- suriko karalius.- Į riterius išventintas?

-Ne...

Piktai suburbuliavęs panosėje valdovas išsitraukė iš po sos to kalaviją ir pamojo kariui:

-Eikš čia!

Šis drebėdamas prisiartino ir laukė, kada čia nuo pečių nusiris galva, bet karalius tik kaukštelėjo ginklo plokštuma kariui per petį ir tarė:

-Pakeliu tave į riterius. Dabar eik. Palauk!

-Princas?

-3-

Renata Rekašytė
"Fantaziukų būrelis"

metasprukti. Eime!

-O ne. Aš negaliu išeiti!- papurtė galvą princesė- Juk ji prie durų!

Riteris pasitrynė akis, bet pabaisos neišvydo.

-Štai ten! Ai! Greičiau! Padėkite! Ji vėl prie manęs prisiartinol- suspigo mergina.

Karys dar kartą pasitrynė akis ir... nusišypojo.

-Atleiskite jūsų šviesybe... Garbingas riterio vardas neleidžia man kautis su pele. Malonėkit pašaukit, kai jus užpuls tikra pabaisa. Ir švil-paudamas išėjo, o princesė tebežliumbė nedrįsdama nultipti nuo kėdės.

Šantažistas

Albertas atsisėdo prie pietų stalo. Žmona deliojo lėkštes, tarškino puodus, vaikai stumdėsi, kikeno, o Albertas susimąstęs glamžė juodą ka klaraištį jis nešiojo gedulą dėl dėdės mirties.

-Ne.

-A,- suprato valdovas,- trečias brolis.

-Tai, kad ketvirtas....

-Tai ko čia atsivilkai?- nustebo karalius- Keistuolis... Na gerai eik.

... Ant pirštų galiukų nusėlinęs prie princesės durų, karys įsiklausė. Gailus moteriškas balselis inkštė:

-Padėkite... Išgirkite galų gale kas nors. Riteris staigiu smūgiu išspyrė duris ir puolė į kambarį. Ant kėdės stovėjo išsigandusi, perbalusi, apsiašarojusi princesė.

-Pagaliau! Mano išgelbėtojas!- sukliko ji, tiesdama rankas į riterį. Šis apsidairė.

Pabaisos nebuvo nė kvapo.

-Jūs dabar viena,- apsidžiaugė jis,- pats

-Valgyk, brangusis,- pastūmė žmona link jo lėkštę su barščiais.

Albertas automatiškai maišė sriubą ir spoksojo pro langą. Ech, ta prakeikta sąžinė- šiandien ji vėl įkyriai kandžiojosi. Bet čia pat Alberto veidą nutvieskė šypsena- jis prisiminė prašmatnų namą ir sąskaitą banke. Po langu stovėjo Alberto pasidžiavimas- naujas automobilis. Išipro-čio jis žvilgtelėjo, ar mašinai nieko neatsitiko.

... -Ei, sūnėne! Ne į tą pusę žiūr!- išgirdo balsą prie pat ausies.

Albertas atsigręžė ir... nustėro pamatęs savo dėdės vaiduoklį. Viskas išbalęs jis pažiūrėjo į žmoną ir vaikus. Šie ramiai pietavo, plepejo, o dėdės šmėkla sūpavosi prieš akis.

-Čia tiktai aš- tarė vaiduoklis ir pagrūmojo Albertui pirštu- Ir ty- lėk. Tik tu vienas mane matai.

"Nesamone" pagalvojo Albertas "vaiduoklių nebūna"

-Būna, būna,- nutraukė jo mintis vaiduoklis.

"Aš jais netikiu..."

-O prisieis...

"Tai tikriausia dėl nervų..."

-Aha, nervai,- išsišiepė vaiduoklis,- O nuo ko tie nervai, a, sūnėne.

-Tu ką skaitai mano mintis?- išsprūdo Albertui balsu.

Žmona sunerimusi pakele galvą.

-Ką?

-Nieko, nieko,- sumurmėjo Albertas,- labai skanūs barščiai...

-Džiaugiesi sūnėne, mane nugalabijęs,- tęsė vaiduoklis, įsitaisęs ant stalo. -Paveldėjai namą, krūvą pinigų ir gyveni sau...

O kad vargšas dėdė skaistykloje kankinasi, tau nė motais!

Albertas pašoko ir nulėkė į kitą kambarį. Bet ir čia jau laukė šmėkla. Ji sūpavosi virš telefono ir grasė sūnėnui pirštu.

-Albertai, kas yra?- pasigirdo žmonos balsas.

-Telefonas...-sumurmėjo šis, nelabai suprastamas ką kalba.

-Kažkas skambina? O aš net negirdėjau. Gal Janytė?

-Ne, ne, tai man dėl darbo....

-Taigi, mielasis,- prabilo vaiduoklis,- aš galiu pasivaidenti ir policijai... Ir į ausį pakuždėti, kad mane nudejo ne mafija, o mylintis sūnėnas.

-Ko tu nori?- pašnibždomis paklausė Albertas.

-Noriu patekti į dangų,- atšovė vaiduoklis,- Žinai ko tam reikia?

Virgilijus Skinderskis 1993 m.

Kitaip to paties paprašysiu kitų mūsų giminaičių. Ne tu vienas svajonai apie mano turtą. Antanas o kaip apsidžiaugtų, mane išvydęs!

-Gerai!- sukuždėjo Albertas,- viskas bus, ko tu nori. Mišios... Maldos... Žmoną ir vaikus suklypdysiu... Tik išnyk ir niekam nebesirodyk.

-Žiūrėk!- paskutinį kartą pagrūmojo vaiduoklis ir išgaravo.

Albertas klusniai vykdė savo pažadą. Slapta nuo žmonos užpirkinėjo mišias įvairiose Lietuvos bažnyčiose. Stengdamas neužsukti į tą pačią per dažnai. Rytais ir vakarais liepdavo žmonai ir vaikams melstis už gerąjį dėdę. Pats klaupdavosi ir kalbėdavo poterius, širdyje dėdulei linkedamas kuo kaitresnės pragaro ugnies.

Praėjo metai. Albertas lengviau atsiduso. Baigėsi kasdieninės kančios. Dėdė turbūt, jau danguje, gal aprims jo dvaselė... Bet vieną vakarą jis vėl išvydo dėdės vaiduoklį besiblaškantį palubeje.

-Na?...virpančia širdim paklausė Albertas.

-Kas "na"?- burbtelėjo dėdė.- Neįleido jie manęs į dangų riktelejo.- Sake šantažistas esu! Dar pragaru pagrasino!

Albertas iš visos širdies ėmė kvatotis.

-Puiku dėdė! Jei nori patekti į dangų, daugiau manęs nešantažuosi! O aš... gal ir pasmelsiu už tave, jei sutiksi, pavyzdžiui, naktimis saugoti mano automobilį. Juk geresnio sargo už vaiduoklį niekur nerasi.

-Ne...
-Neapsimetinėk! Mišią reikia! Kiekvieną dieną užpirksi mišias už mane. Ir melsies rytą vakarą už savo dėdės velę. Visus metus.
-Kasdien? Mišią? Melstis?
-Mišią ir melstis!- nukirto vaiduoklis.

KAS MES ?

-Oi, kaip visur skauda, kaip viskas duria,- cytelėjo mažytis organizmas esantis plačiojo okeano karalystėje.- Neįmanoma tupėti vienoje tetoje. Gerai, kad dar gimtieji namai netoli. Oi, pavargau galvoti. Galvoti?

Po 1 mln metų

-Kaip gražiai ošia, daužosi bei šneka okeanas. Tad štai koks jis, mano gimtasis lopšys, atrodo lyg povandeninė smėlyno dykvietė, bet okeanas kitoks. Jis gražesnis.

Organizmas atsistojo ir nukrypavo į netoliese esantį miškelį.

-Tai labai panašu į vieną dugno vietą. Augalai aukšti, jie linguoja, siūbuoja. Bet kodėl jie siūbuoja, vandens juk nėra? Kodėl čia nėra mano draugų? Kodėl čia tiek daug oro? Vandenyne jo visai nėra. Bet man geriau patinka. Patinka. Man patinka. Aš lieku. Bet ką aš čia? Aš noriu valgyti. Ar šitie augalai valgomi? Mm kartoka, bet skanu. Aš skanaus! O šitas visai skanus. Aš čia lieku!

Po 1 mln metų

-Ei tu pasitrauk į šalį,- suuzgė organizmas.- Tai mano teritorija, mano maistas, tai mano patelės. Ar girdi?

Kitas organizmas nepatenkintas pasitraukė.

-Aš drąsus!- sukriokė organizmas į patelių būrį.- Aš nugalėjau! Maistą turiu! Fu. Užmiršau, kad šitas nevalgomas. Na, o šitas pats miausias. Man čia gerai.

Po 1 mln metų

-Maloningoji miledi teikėsi aplankyti visų paliktą baroną,- aloniai tarė organizmas.- Prašom sėstis, mano ponija. Gal norite

Aiwa 96m

vynuogių. Visai neseniai grįžau iš žygio po Normandiją. O, mano ponai, kad jūs žinotumėt kokia turtinga ši šalis. Auksas, sidabras ten skaičiuojami ne monetomis, o uncijomis. O kokie miestai! Tai nepakartojama. Prabanga- vienintelis šiandieninės žmonijos idealas, mano ponai.

Po 0.5 mln metų

-Mokslas ir tik mokslas valdo visą pasaulį, gerbiamasis inžinieriau,- pamokančiai kalbėjo organizmas.- Ir jūs turite to neužmiršti. Kosminis laivas- ne bandymo raketų poligonas. Čia nauja, sudėtinga, funkcionalu, bei gyvybiškai svarbu. Neturite teisės klysti.

-Taip vade,- atsakė nedrąsiai kitas organizmas ir pradėjo kažką dirbti.

-Niekada negali surinkti tinkamą igulą- Kaltink pats save- Mes jau pažengėm taip toli, net iki kosminių skrydžių į kitas galaktikas, bet iki šiol negalime paruošti tikrai vertingo specialisto. Aš net nekalbu apie paleoantologus. Tik jie galėtų atskleisti mūsų mūsų. Gal tada mums nereiktų trankytis po kosmosą. Taip mūsų mūsų: iš kur mes kilę,-mes- žmonės?

Copyright By Ričardas Kidulietis 1995.04.19

PAŠTO DOVANOS

" Su malonumu išpildysiu Tavo pageidavimą dėl pareiškimo savo nuomonės apie atsiųstą man "Visatos Pulso" numerį. Atidžiai perskaičiau jį

Aivaro Tamulaičio straipsnyje apie išprotėjusį nuo dabartinės "moderniosios" muzikos garsų jaunuolių atpažinau dabartinių melomanų realijas. Juk užtenka tik pamatyti, kas darosi koncertų salėje atliekant savo programą kokią nors iš Vakarų atvykusiam koncertuotojui. Kaip išdūksta publika salėje patekusi į savotišką ekstazės, pakvaišimo būseną. Beje, išėję iš tos salės tie klausovai (pagal žodį žiūrovai) grįšta į normalę būklę. Bet ar visiems toks neurozinis sukretimas praeina be pėdsakų? Ar nepasilieka tų koncertų klausytojų psichikoje sudrumstusių protą nepadeidaujamų drumzlių? Čia jau į tai gali atsakyti tikrai psichiatrai.

Na, o pačioje pabaigoje straipsnelio įdėtas sakinelis apie sielų sunaikinimą, proto persodinimą dar nedaro kūrinėlio fantastišku, nes visi žinome, kad persodinti galima tikrai apčiuopiamą, materialų daiktą, pvz žmogaus smegenis. O siela ir protas yra jokiais žmogui pavaldžiais pojūčiais neapčiuopiamas reiškinys, kurių buvimas mūsų tikrai numanomas. Kas kita įdiegus, pvz, bepročiui protingo žmogaus smegenis. Tada tas beprotis turėtų normaliai protauti.

Na, o Gedimino Kulikausko fantastinis kūrinėlis man padarė gana neblogą įspūdį. Nors ir trumpame apsakymely autorius sugebėjo parodyti tikrai fantastinę situaciją. Duok Dieve jam dar daug sukurti tokių fantastinių kūrinių.

Stanislovas Šl.

"Labai ačiū Jums už "Visatos Pulso" trečiąjį numerį, kurį perdavėte per Gediminą Kulikauską. Šaip jūsų laikraštukas neblogas, nors turbūt nemačiau daugiau nė vieno numerio ir neturiu su kuo palyginti. Labai patiko apsakymai. Gal mažoka piešinių, nors suprantama, nedidelės apimties fenziną visko nesukiši. Šiek tiek pasipiktinau S Šliuzinsko laiškeliu. Nors, ko gero, suprantama, kad Šliuzinskui Margaritos kūryba nepriimtina. Šliuzinskas-realistas (pasirodo ir fantasikoje tokiu būna), jam svarbu logiškas turinys, o Margarita- poetė, stiliaus meistrė, gal ji ir "žongliuoja žodžiais", bet tas žongliravimas turi ypatingą

LCFK "TRANSSFERA"

Oficialiai klubas įkurtas 1993.11.05 Pirmiausia "Transsfera" egzistavo kaip ŽKFMK "Fajetai" Jonavos skyrius. Bet visų pradžia buvo straipsnis "Žvilgsnyje" jog Telsių FMK prezidentas A. Kalnikas yra aktyviausias konkursų rengėjas. Mane tai sudomino ir aš nusiunčiau Arnoldui laišką. Pamažu užsimezgė draugystė tarp klubų, tiksliau pasakius tarp klubų prezidentų. Arnoldas mus išmokė visko: organizuoti klubą, leisti fenziną, kurti naujas fantastikos rūšis. Mes tuo tarpu, kupini idėjų ir ryžto plėtėm klubo veiklą. Nors ryšys buvo palaikomas per Jonavą, visgi "Transsferos" centru reiktų laikyti Šakius, nes ten yra daugiausia klubo narių. Man kaip klubo prezidentui teko prisigalvoti įvairių konkursų. Taip gimė fantasinės planetos kūrimo projektas, apimančias visas tos planetos mokslo sritis, fantastinio ginklo, prasmingiausio pavadinimo konkursas, vykęs dviejų klubų mastu, fantastinės nuotraukos bei fantastinės reklamos konkursai. Pastarieji labai sudomino A. Kalniką.

Nuolat buvo rašomi apsakymai, novelės, vaizdai.

1994m vasarą įvyko pirmasis klubo apsakymo rinkimas. Buvo prizai, diplomai. Tada prasidėjo naujų metų metas: atsirado

Virgilijus Skinderskis 1993
dvasių klasifikacija, klubo hierarchija (mėgėjas-daktaras-magistras). Laipsiui gauti reikėjo paruošti disertaciją. Atsirado kartografinė fantastika, plačiai pateikta Arnoldo Kalniko.

Kiekvieną klubą atspindi jo fenzinas. Pirmiau "Apgaulinga šviesa" spausdino laikraštinių materialą, vokiškus vertimus. Pradėjo atsirasti komiksai, muzikiniai topai, interviu. Vienu žodžiu "Apgaulinga šviesa" tapo įdomus pramoginis laikraštis fantastams.

Svarbus klubui įvykis buvo dalyvavimas "Fant Ropp 3" Pakruojuje. Už tai vel gi esame dėkingi Kalnikui už supažindinimą su Pakruojo FMK "Selijs".

Tad tokia LCFK "Transsfera" veiklos istorija.

Klubo prezidentas Aivaras Tamulaitis

Pastaruoju metu, kaip žinome "Transsferos" veikla žymiai susilpnėjo, išvykus jo prezidentui mokytis į Kauną. Tačiau apjungus klubų veiklas į "Transspulso" koaliciją tikimės suaktyvinti tiek "Pulsaro", tiek "Transsferos" veiklą.

K.R.

ŽVAIGŽDĖS IR MITOLOGIJA

Žvaigždės tai- begalės Saulių- išmėtytų įvairiausiomis kryptimis kosminėje erdveje. Senovės astronomai, kad būtų lengviau orientuotis, danguje sugrupavo jas į įvairias figūras- žvaigždynus. Jie suteikė žvaigždynams vardus, kurie išliko iki mūsų dienų. Dabartiniu metu žvaigždynus suprantame, kaip atskirą dangaus gabalėlį, ir priskiriame jam žvaigždės išsidėstčiusias šiame kontūre. Žvaigždynų suradimui palen-

Gvinti labiausiai ryškias žvaigždes įsivaizduojamai sujungia-
me tiesiomis linijomis, taip, kad gautusi paprastos geometrinės fi-
gūros arba schematiniai piešiniai.

1 Didžiųjų Grįžulo ratų, Mažųjų Grįžulo ratų, Drakono, Zirafos ir Cefėjos žvaigždynai

Pagal senovės graikų padavimus- Didieji Grįžulo ratai tai
Kalisto karaliaus Arkadijaus Likaono duktė. Po vedybų su dievu
Dzeusu, jai gimė sūnus Arkadijus. Įpykusi deivė Hera Dzeuso
žmona pavertė ją į lokę. Arkadijus suaugo ir tapo aitringu me-
džiotoju. Medžioklės metu jis sutiko lokę ir joje nepažinęs savo
motinos, norėjo ją užmušti. Pasirodęs Dzeusas nunešė abu į dan-
gų, kur patalpino juos, Didžiųjų Grįžulo ratų žvaigždyno padėtyje.

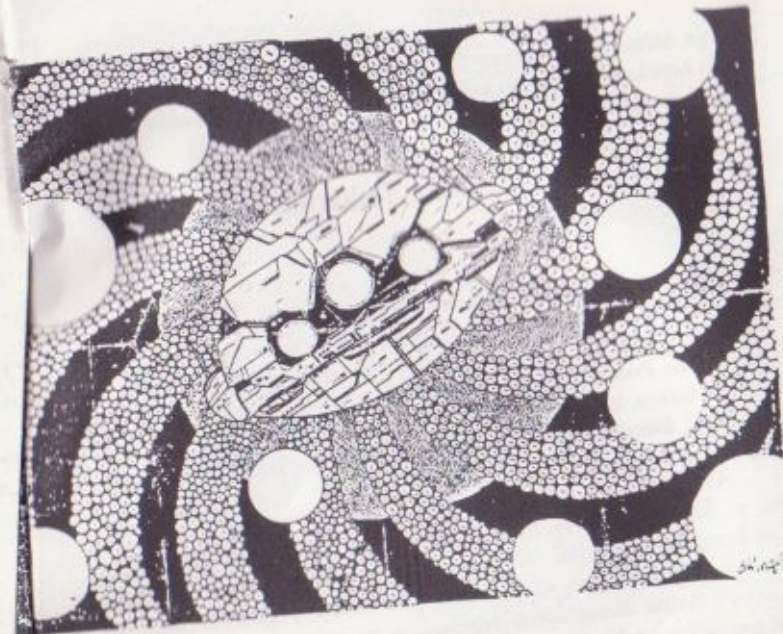
Tarp Didžiųjų Grįžulo ratų ir Mažųjų Grįžulo ratų žvaigž-
dynų vinguoja, gana neryškių žvaigždžių juosta. Tai yra Drakono
žvaigždynas.

Mažųjų Grįžulo ratų žvaigždyno išmnybė yra Šiaurinė
žvaigždė. Tai yra dėl jos artumo Šiauriniam Žemės ašigaliui.
Bet šis vaidmuo - laikinas, taip kaip precizinis Žemės ašies ju-
dėjimas, įtakoja labai lėtame, bet be pertraukos vykstančiame pa-
saulio ašigalio judėjime per žvaigždynus. Didžiųjų Grįžulo ratų
žvaigždyno Kaušas- pagrindinis orientyras žvaigždėtame danguje
Šiaurės pusrutulyje.

Tubanas, Drakono @ buvo Šiaurinė žvaigždė senovėje
(3 tūkstančiai metų prieš mūsų erą) ir vėl ja bus 23 amžiuje.

2. Gyvatnešio, Herkuleso, Šiaurės Karūnos, Lyros ir Drakono žvaigždynai

Herklis- senovės graikų mitų herojus. Būdamas
jaunuoliu jis užmušė baisųjį Kiferono Liūtą, jo kailį
užsidėjo sau ant pe-

Virgilijus Skinderskis 1993

...o kailis nuo žvėries galvos, tapo jam šalmu. Herkuleso žvai-
gždynas (Herkulesas-romėniškas pavadinimas) primena mums
apie dvylika, nenugalimojo senovės graikų didvyrio Heraklio žyg-
darbių, atliktų tarnaujant karaliui Evisėjui.

Vienas iš jo žygdarbių - pergalė prieš trigalvį Cerberį, išėjimo iš požeminės karalystės sargą - žmogaus pergalės prieš tam-
siasias jėgas simbolis. Herklis paprastai yra vaizduojamas lai-
kantis ant pečių dangaus skliautą. Šį žygdarbį didvyris atliko, kai
Atlantas, kuris pastoviai laiko dangaus skliautą, skynė Hesperidžių obuolius.

Herkuleso žvaigždyne yra apeksas-įsivaizduojamas taškas
dangaus sferoje, į kurį juda Saulė su visomis planetomis, arti-
miausių žvaigždžių atžvilgiu. Žvaigždyne yra žvaigždžių telkinys
M-13. Jame rasta apie penki šimtai tūkstančių žvaigždžių, daugu-

moje šaltos raudonosios gigantės. Herkuleso @-Ras-Algeti (arabiškai-nepalenkiamojo žmogaus galva)-dviguba žvaigždė. Viena žvaigždė iš šios sistemos-raudonoji, o kita smaragdinė.

3. Avino, Banginio, Trikampio, Medūzos, Žuvų žvaigždynai

Nedidelis zodakinis Avino žvaigždynas anksčiau vadinosi Auksine Juosta. Jis susideda iš žvaigždžių, senovėje vadinosi Jupiteriu ir Ammonu. Prieš du tūkstančius metų šis žvaigždynas pradėdavo Zodiako ženklus, taip kad jame buvo pavasario lygiadienio taškas, kuris ir dabar žymimas Avino ženklu (γ). Visi zodakiniai žvaigždynai gavo senovėje reikšmes-ženklus, kurie naudojami ir šiandien.

Avino žvaigždyne ryškumu išsiskiria dvi žvaigždės @-Gamalis ir Šeratonas. Mezartini žvaigždė yra žvaigždinė pora. Abu jos komponentai juda erdvėje viena kryptimi. Iš senovinių "geometrinių" žvaigždynų čia žinomas tik vienas Trikampis-išsidėstęs virš Avino žvaigždyno. Svarbiausia jo puošmena yra spiralinė galaktika M 33. Viso geometrinės figūros, o tai pat susiję su geometrija lygiakampės figūros buvo pažymėtos žvaigždžių atlasuose 16-17 amžiuje. Tai : Pietinio Trikampio, Sekstanto, Oktanto žvaigždynai. Visi jie yra Pietiniame dangaus pusrutulyje.

Bus daugiau.

Iš rusų kalbos vertė K. Rakauskas

Kazlų Rūdos fantastų klubo	Redaktorius: Kęstutis
"Pulsaras" leidinys	Rakauskas 4530 Baraginės
"Visatos Pulsas"	pšt, Trakiškių k
1997 m. Nr. 1-2 (4-5)	Marijampolės
Leidžiamas nuo 1996. 01.	raj. Medžiagą ruošė.
22	Spausdi-
	no, maketavo K.R